

Rev. Richard Regan, St. Cyril Church, 62 St. Mark's Pl., New York, N.Y. 10003

IN SPIRIT LANGUAGE ONLY

Serving Chicago, Milwaukee, Waukegan, Duluth, Joliet, San Francisco, Pittsburgh, New York, Toronto, Montreal, Lethbridge, Winnipeg

Direktor FAA naj gre

Direktor Federal Aviation Administration — nekdanji Haldemanov pomočnik v Beli hiši A. Butterfield je pod pritiskom, da odstopi.

WASHINGTON, D.C. — Ostra kongresna kritika na račun Federal Aviation Administration, ki ureja civilni letalski promet, je privedla do zahteve po odstopu njenega direktorja Alexandre Butterfielda, ki je znan po tem, da je bil Haldemanov pomočnik v Beli hiši v času Nixonovega predsedništva.

Prav ti posnetki so bili najhujše pričje o krivdi predsednika Nixonovega in njegovih sodelavcev.

Kongresna študija je obdolžila FAA, da je bila lena v svoji skrbi za varnost potnikov v letalskem prometu in je brez potrebe tvegala dolgo njihovo varnost. Očitki so v glavnem v zvezi z odobritvijo DC-10 letal za uporabo v potniškem prometu in zavlačevanje zahteve po njihovem popravilu, ko se je pokazalo, da so nezadostno trdno in pravilno nameščena vrata letal lahko vzrok za nesrečo.

Prevažanje plutonija naj bi začelo ustaviti

WASHINGTON, D.C. — Kong. Les Aspin, demokrat iz Wisconsin, je napovedal, da bo vložil v Predstavnikiškem domu zakonski predlog za 5-letno prepoved prevažanja plutonija, iz katerega je mogoče napraviti atomske bombe. Plutonij je soprodukt jedrskih elektrarn.

"Četudi bi nihče plutonija ne ukradel za izdelavo atomskih bomb, je vendar v 10 funtih plutonija toliko strupa, da bi lahko uničil celo mesto," je razlagal kong. Les Aspin. Kljub temu ga prevažajo v nezastraženih tovornjakih vse križem po deželi. Kongresnik je označil to postopanje za pravo norost.

Začasna prepoved prevažanja plutonija za pet let naj bi dala strokovnjakom dovolj priložnosti za proučitev celotnega vprašanja in za njegovo najboljšo rešitev.

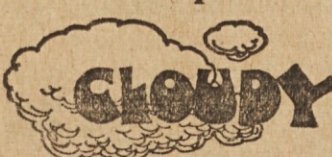
Požari pokončali v ZDA v letu 1974 11,600 ljudi

BOSTON, Mass. — V preteklem letu so požari v ZDA pokončali 11,600 ljudi in napravili 3,7 milijonov dolarjev škode, pravi poročilo Narodne zveze za varnost pred požari.

V letu 1973 so požari napravili za 22% manj škode, pokončali pa so kakih 100 ljudi več.

Največ mrtvih je zakrivil v preteklem letu požar v Port Chester, N.Y. diskoteki 30. junija. V njem je našlo smrt 24 oseb. Največjo škodo je povzročil požar 9. aprila v Clouderofu, N.M.; skupno so škodo na delu mesta in gozdu, ki ju je požar uničil, proračunali na 32 milijonov dolarjev.

Vremenski prerok

Večinoma oblačno z možnostjo naletavanja snega. Popoldne postopna razvedritev. Verjetnost padavin danes 30%, zvečer 10%, jutri 20%. Najvišja temperatura okoli 33 F (4 C).

Novi grobovi

Gustavus Duve — Umrl je 80 let stari Gustavus Duve s 8305 Edna Avenue, oče Walterja S. Adele Jarrell, Lyde Brothers in Johna, 11-krat stari oče. Pogreb bo iz Zakrajškovega pogrebnege zavoda na St. Clair Avenue jutri, v petek v cerkev St. Georges ob 9.30, nato na Kalvarijo. Na mrtvaškem odru bo danes popoldne 2-7 in zvečer 7-9.

Pauline Godic — Včeraj popoldne je umrla na svojem domu Pauline Godic s 3515 E. 88 St., stara 74 let, rojena Lekan v Newburghu, kjer je obiskovala farno šolo sv. Lovrenca in bila kasneje zaposlena pri Godfried Garment Co. kot šivilja do leta 1966, ko je stopila v pokoj, žena Franka, mati Pauline Spehar, Therese Sray in Franka, stara in prastara mati, sestra s. Rose Pauline OP, Dorothy Poppilli, Marie, Edwarda, Anthonyja, Louisa, Alberta in pok. Josepha. Bila je članica KSKJ št. 150 in ADZ št. 24. Pogreb bo iz Ferfolia pogrebnege zavoda v soboto ob 8.15, v cerkev sv. Lovrenca ob 9., nato na Kalvarijo.

Zadnje vesti

VAIL, Kol. — Predsednik Ford je podpisal tu zakonska predloga o dodatnih sredstvih zvezne vlade za zaposlitev do 100,000 brezposelnih, pa se bo danes opoldne vrnil v Washington, kjer bo jutri podpisal novi trgovinski zakon.

NEW YORK, N.Y. — Ko Amerikanci niso pretekli terek pokazali toliko zanimanja za nakup zlata, kot so nekateri mislili, so cene tega v Londonu, Parizu, Zuerichu in drugod močno padle. Lastniki in prodajalci zlata z zanimanjem čakajo, če bodo Amerikanci svoje stališče do zlata v naslednjih dneh spremenili.

MOSKVA, ZSSR. — Tu krožijo vesti, da je Leonid I. Brežnev bolan in da naj bi bil v tem vzrok odložitve njegove poti na Srednji vzhod. Ker govori samo o "prehladu", se Arabci čudijo, zakaj ne bi mogel biti Brežnev čez 14 dni sposoben za na pot.

WASHINGTON, D.C. — Pretekli terek je člana vrhovnega sodišča ZDA W. O. Douglasa zadela možganska kap, ko je bil na počitnicah na Bahamih. Pripeljali so ga domov v posebnem letalu, ki ga je poslal predsednik Ford. Zdravniki v Walter Reed Army Medical Centru so včeraj izjavili, da je njegovo stanje ustaljeno, niso pa povedali, če ga je kap kaj chromila.

VAIL, Kolo. — Predsednik Ford je razkril, da bo imenoval Jamesa T. Lynna, nekdanjega Clevelandčana in dosedanjega zveznega tajnika za stanovanja in mestni razvoj, za novega proračunskega direktorja na mesto odstopivšega Asha. Objavljeno je bilo tu tudi, da je predsedniku Fordu voščil srečno novo leto po telefonu predsednik Francije Giscard. To bi naj dokazovalo prijateljske odnose med obema in dobre odnose med ZDA in Francijo.

WASHINGTON, D.C. — ZDA so imele 1. januarja 1975 213,203,059 prebivalcev po uradnih podatkih Census Bureauja. Porast lani je bil 0,7%, kar je najmanj od dobe velike depresije.

Izostanije z dela zadržuje Argentino

BUENOS AIRES, Arg. — Vladni zastopniki in predstavniki javno obsojajo naraščajoče izostajanje z dela. To je bilo lani nekje okoli 7%, letos pa je naraslo na 20-30%. Sama predsednica republike Izabela Peron je to ostro obsodila in pozvala delavstvo, naj hodi redno na delo.

Odkar je umrl Peron in je prešla oblast v roke njegove žene, se je ta naslonila na vojaške kroge in na politično konservativno desnico, kar ji je uničilo podporo med levico, ki ima močan vpliv na delavske unije. Izostajanje z dela je verjetno njihov način izražanja nezadovoljstva z vlado.

To seveda hudo prizadeva narodno gospodarstvo. Trdijo, da je proizvodnja ponekod padla za 70%.

V ZDA je bilo v preteklem letu po uradnih podatkih povprečno nekako 4% izostankov.

Adis Abeba ponuja Eritrejem pogajanja

ADIS ABEBA, Abes. — Odkar je prišla Eritreja po zlomu Mussolinijevega italijanskega imperija nazaj pod vlado Abesinije, so bili muslimanski Eritrejci nezadovoljni. Organizirali so gibanje, ki bi naj privedlo do neodvisnosti Eritreje in začeli oborožen upor. Ta traja sedaj že okoli ducat let. Podpirajo ga muslimani iz arabskih držav in upornikom omogočajo, da se uspešno branijo.

Nova vlada Abesinije, ki je lani odstavila cesarja Haile Selasija, je sedaj ponudila upornikom pogajanja, ki naj bi upor končala. Eritreja je uživala doslej nekako samoupravo, uporniki pa zahtevajo popolno neodvisnost.

POROTA: MITCHELL, HALDEMAN, EHRLICHMAN IN MARDIAN KRIVI

Zvezna porota je včeraj popoldne odločila, da so od petih obtožencev prikrivanja ozadja vloma v Watergate, kovanja zarote in krivih priseg v tej zvezi krivi štirje obtoženci: Mitchell, Haldeman, Ehrlichman in Mardian, med tem ko je bil peti — Parkinson oproščen.

WASHINGTON, D.C. — Po 64 dneh sodne razprave in tehtanja krivde je včeraj popoldne zvezna porota prišla do zaključka, da so krivi plačila podkupnine v obsegu pol milijona vломilcem v Watergate 17. junija 1972 s ciljem, da bi dosegli njihov molk, in nato prikrivanja tega tekom preskav in zasliševanj s krivim pričanjem, bivši pravosodni tajnik John Mitchell, bivši načelnik glavnega stana v Beli hiši v času predsednika Nixona H. R. Haldeman, bivši glavni Nixonov svetovalec za domače zadeve v Beli hiši John Ehrlichman in pomožni pravosodni tajnik v času Mitchella Robert C. Mardian.

John Mitchell

Dve leti in pol je Watergate kot rak razjedal našo domačo politiko in hromil dežele, ko so bili potrebni nujni ukrepi tako doma v gospodarski in socialni politiki kot v svetlu, kjer so naši odnosi s Sovjetsko zvezo, s Kitajsko, pa tudi z našimi zavezniki v Evropi začeli kazati razpoke.

Včeraj je sodna razprava proti 5 glavnim obtožencem, ki naj bi kovali zaroto za prikrivanje vloma v glavni urad demokratske stranke v poslopju Watergate v Washingtonu 17. junija 1972 in predvsem za prikrivanje njegovega ozadja, bila končana z odločitvijo porote, da so štirje obtoženci krivi v smislu obtožbe, eden pa ne.

Obtoženi so bili, da so s pol milijona dolarji skušali kupiti molk vlomilcev, ki so bili zasejeni pri samem dejanju, pred sodiščem in nato tudi sami s krivimi prisegami skušali prepričati razkritje ozadja tega vloma in s tem seveda tudi kazni zanj. Cilj vloma v Watergate je bil političen, tudi vzroki za prikrivanje tega so bili politični. Vsi obtoženci, glavni sodelavci predsednika Nixona in vodniki predniške volivne kampanje leta 1972, so hoteli s svojim dejanjem zakriti politični škandal, ki bi mogel prepričati ponovno izvolitev Nixona za predsednika ZDA.

ZDA. V tem pogledu so uspeli, Nixon je bil izvoljen z izredno večino, njegova volivna zmaga je bila ena največjih v naši zgodovini.

Obtožencem in predsedniku Nixonu kljub vsej moči, ki je bila združena v njegovih rokah, ni uspelo prikriti "nepomembnega" vloma v Watergate kljub obilnim poskusom in vstrajnim naporom za doseg tega cilja. Ko je vse prišlo končno na dan, je moral Nixon poražen in osramočen iz Bele hiše, pred sodnim postopkom ga je rešila pomilostitev njegovega naslednika G. R. Forda 8. septembra lani, njegovi glavni sodelavci pa so bili včeraj spoznani za krive od zvezne porote in jih čakajo težke kazni.

Tekom sodne razprave je bilo poklicanih pred sodnika okoli 80 priš, odvetniki in javni tožilci so skušali prodreti v vse podrobnosti, eni v želji dokazati nedolžnost obtoženih, drugi njihovo obsodbo. Predsednik Nixon je bil naveden med krivci, četudi ni bil obtožen, ker je to po ustavi bilo nemogoče. Obtoženi Ehrlichman ga je hotel imeti za svojo pričo pred sodiščem, pa je posebna sodna zdravniška komisija odločila, da Nixon za to zaradi boleznih ni sposoben. Sodnik Sirica je nato odločil, da Nixonovo pričanje ni neobhodno, in je z razpravo nadaljeval.

John Mitchell, star 61 let, je bil pravosodni tajnik in načelnik Odbora za ponovno izvolitev predsednika Nixona. Porota je odločila, da je kriv kovanja zarote za oviranje pravice, oviranja pravice in trikratne krive prisege. Kaznovan more biti z do 25 let zavora in z do \$21,000 globe.

H. R. Haldeman, 48 let, bivši načelnik Nixonovega glavnega stana v Beli hiši, je bil od porote spoznan krivega kovanja zarote za oviranje pravice, oviranja pravice in trikratne krive prisege. Kaznovan more biti z do 25 let zavora in z do \$21,000 globe.

John Ehrlichman, star 49 let, bivši Nixonov glavni svetovalec za vprašanja domače politike v Beli hiši, je bil spoznan krivega kovanja zarote za oviranje pravice, oviranja pravice in dvakratnega laganja pred veliko poroto in enega krivega pričanja. Kaznovan more biti z do 25 let zavora in z do \$37,000 globe.

Robert Mardian, 51 let star, bivši pomočnik pravosodnega tajnika pod Nixonom, je bil spoznan krivim oviranjem pravice in more biti kaznovan z do 5 let zavora in z do \$10,000 globe.

K. Parkinson, odvetnik Odbora za ponovno izvolitev Nixona, obtožen oviranja pravice, je bil oproščen.

Zvezni sodnik John J. Sirica je obsodbo odložil, dokler ne pregleda sodišče vse podatkov in okoliščin o obtoženih in mu jih predloži. Navedene so najvišje kazni, ki jih more sodnik izreči, če pa so seveda lahko tudi veliko nižje.

Vsi obsojeni so izjavili, da se ne čutijo krive in da bodo vložili priziv. Sodnik jih je pustil na svobodi, dokler ne bo njihova obsodba dokončna.

Iz Clevelanda in okolice

Seja — Društvo Carniola Hive 493 TM ima v soboto, 4. januarja, ob dveh popoldne redno sejo v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue, v starem poslopju.

Dopolnilo — Prošeni smo bili, da objavimo, da je bil pok. John Kerch, o katerega smrti smo poročali pretekli ponedeljek, drugič poročen s pok. Jennie, roj. Bartol, prvič poročeno Dimc.

Seja — Društvo Kras št. 8 ADZ ima v nedeljo ob enih popoldne svojo redno sejo v Slovenskem domu na Holmes Avenue.

Kratek odlog — Okrajni sodnik D. Corrigan je pustil začasne uslužbenke Clevelanda, da ostanejo na poslu vsaj še 10 dni, da bo mestna uprava mogla urediti vse potrebno v zvezi z njihovim odpuščanjem, če se ne bo našla kaka druga rešitev.

Velik požar — Včeraj popoldne je nastal požar v hiši 8309 Sowinski Avenue na robu slovenske senklerske naselbine. Ogenj je zajel naglo še sosednjo hišo in ga je prišlo gasit 50 gasilcev. Kljub naglemu nastopu gasilcev je škoda dosegla okoli \$45,000.

Graduacija in poroka — Dne 20. decembra 1974 je na Illinois Institute of Technology v Chicagu graduiral kot strojni inženir Henrik Bonutti iz znane Bonuttijeve družine v Pepper Pike. V soboto, 4. januarja 1975 se bo graduant Henrik poročil z gdc. Mary K. Poterucha, hčerko dr. in ga. Poterucha iz Effinghama, Ill. K dvojnemu pomembnemu dogodku Henriku Bonuttiju in njegovi bodoči ženi številni sorodniki in prijatelji toplo čestitajo.

Razburjena francoska javnost hoče zvedeti vzroke nesreče

PARIZ, Fr. — Na pritisk javnosti je bila odrejena sodna preiskava nesreče v premogovniku Livien v severni Franciji 27. decembra, ki je končala življenje 42 rudarjem.

Nesreča je takoj dobila politični prizvok, ker se je dogodila v času, ko se Francija prizadeva, da bi zmanjšala svojo odvisnost v oskrbi energije od tujine.

Visoke šole novincem na Portugalskem začasno zaprte

LIZBONA, Port. — Vlada se je odločila reševati vprašanje orebilnice visokošolcev z objavo začasne ustavitve vpisovanja v prvi semester. Vse tri univerze so prepolne, manjka predavateljev in preavalnic.

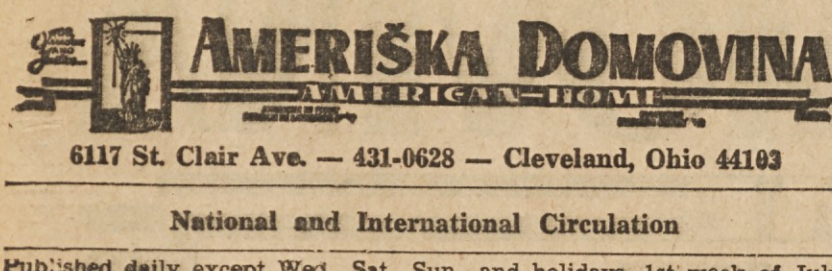
Lansko jesen se je prijavilo za vpis 28,000 fantov in deklet. Iz vladne objave ni razvidno, ali bodo morali vsi čakati eno leto ali dalj na sprejem ali pa bodo nekatere le sprejeli še v tekočem šolskem letu.

Razgovori o Angoli

LUSAKA, Zamb. — Tu se bodo 10. januarja sestali zastopniki Portugalske z zastopniki treh Angolskih osvobodilnih gibanj, da se pogovore o pogojih in postopku za doseg neodvisnosti te sedanje portugalske dežele v Afriki.

Slovenske gore v prekrasni zimski obleki vabijo svoje prijatelje v svoj objem, ko smo stopili v novo leto.

6117 St. Clair Ave. — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Wed., Sat., Sun., and holidays, 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

- Združene države: \$23.00 na leto; \$11.50 za pol leta; \$7.00 za 3 mesece
- Kanado in dežele izven Združenih držav: \$25.00 na leto; \$12.50 za pol leta; \$7.50 za 3 mesece
- Petkova izdaja \$7.00 na leto

SUBSKRIPCION RATES:

- United States: \$23.00 per year; \$11.50 for 6 months; \$7.00 for 3 months
- Canada and Foreign Countries: \$25.00 per year; \$12.50 for 6 months; \$7.50 for 3 months
- Friday Edition \$7.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

No. 1 Thursday, Jan. 2, 1975

Ob začetku novega leta

Ob koncu ali začetku leta je prav, da se izdajatelji in uredniki listov malo pomenijo z naročniki o njihovih željah, vsaj o glavnih, ki so jih tekom leta ponovno slišali ali imeli z njimi opravka.

Pred četrto stoletja je imela Ameriška Domovina tri urednike, postopno se je število skrčilo na dva, ko je umrl njen solastnik in urednik Jakob Debevec. Ko je odšel v pokoj kasneje pok. Tone Šabec, je za list skrbel en sam urednik, ki pa je našel odličnega pomočnika v pok. Ivanu Avseniku, brez dvoma najboljšem strokovnjaku za jugoslovansko gospodarstvo, pa tudi za ameriško in svetovno gospodarstvo in odličnega poznavalca slovenske, jugoslovanske, ameriške in svetovne politike, ki je tedaj stopil v pokoj. V uredništvu je bil zaposlen le delno, kot je zaradi svojih let zmogel.

Na nesrečo je Ivan Avsenek pred tremi leti težko zbolel in 29. februarja 1972 nenadno umrl. Ameriška Domovina je ostala zopet z enim samim urednikom.

Preteklo leto so povišane cene papirja in povečani drugi stroški prisilili lastništvo AD, da je izhajanje lista omejilo na 4 dni na teden. Pripravljanje, urejanje in izbiranje gradiva za štiri dni na teden izhajajoči list je hudo breme, ki zahteva obilo ur dela in stvarno človeka tako popolnoma zaposli, da mu komaj ostane kak čas za kaj drugega, kar naj bi izpolnjevalo človekovo življenje.

Navedba teh dejstev je pojasnilo tistim, ki pozivajo k obnovi sredine številke in so pripravljene za to tudi plačevati višjo naročnino.

Iskali smo pisarniško moč z znanjem slovenščine in angleščine, ki bi lahko do neke mere pomagala uredniku pri prirejanju in pripravljanju rokopisov. Nismo imeli sreče, takih ljudi na žalost ni več na razpolago!

Da bi delo v uredništvu potekalo lažje, gladkeje in z manj zastanki, prosim uredništvo vse sodelavce lista, prav posebno dopisnike in poročevalce društev, naj svoja poročila in objave napišejo po možnosti s pisalnim strojem v najboljšem jeziku, ki ga zmorejo in z drugim presledkom na pisalnem stroju, da je male popravke mogoče stisniti med vrste in ni treba celotnega sestavka prepisovati. Kdor se bo tega navodila držal, more računati na naglo objavo, vsaj tako naglo, kot jo prostor dopušča. Kdor tega ne bo storil, mora računati, da bo dopis čakal na popravilo in morebitno potrebo po prepisu.

Ameriška Domovina ima svojo tiskarno, v kateri so delavci člani grafičnih unij. Prepisi teh zahtevajo, da mora urednik predložiti stavcem na stroj pisane kopije, jasno čitljive in napisane z drugim presledkom. Izpolnjevanje tega določila olajšuje in pospešuje delo.

Ameriška Domovina je, kot smo tekom let vedno znovali, neodvisen slovenski list, ki izhaja iz katoliških verskih nauk, katoliških moralnih in socialnih načel, ki pospešuje človeško osebo in politično svobodo, kot jo uživamo v naši veliki svobodni deželi.

Kdor priznava ta načela ali ta vsaj v svojih sestavkih ne krši ali žali, je vedno dobrodošel sodelavec lista. Ameriška Domovina je odprta vsem slovenskim rojakom dobre volje, ki jim je za slovenski narod, ki se zanimajo zanj, ki delujejo v njegovo korist.

Trudimo se, da bi v vsebini lista ohranjali ravnotežje snovi, da bi dobil vsak naročnik nekaj, kar ga res zanima. Nikdar ne bo vse zanimalo vse naročnike in čitatelje, zato mora vsak nekaj potrpeti, pa bomo vsi zadovoljni.

Velikokrat smo opozorili, da je naloga Ameriške Domovine povezovati raztresene slovenske ude, ohranjati zvezo med posamezniki in med slovenskimi naselbinami, med izseljenci in domovino. Zato prosimo rojake in rojakinje v posameznih naselbinah Amerike in Kanade, pa tudi drugod po svetu, kamor seže naš list, naj se oglašajo v njem, naj poročajo krajevne novice, pa tudi vse drugo, kar mislijo, da bi slovenske rojake drugod po svetu moglo zanimati.

Smo proti vsakim osebnim napadom, proti javnim prepričenjem, katerih se nekateri žal nikakor ne morejo odvaditi, nimamo pa seveda nič proti javni razpravi o vseh vprašanih, ki zadevajo Slovence in slovensko stvar v naši deželi, drugod v izseljeništvu, med slovenskimi narodnimi manjšinami in seveda tudi v sami Sloveniji. Vsaka taka razprava mora biti na dostojni ravni in brez vsakih osebnih napadov. Za te v današnjem razdobju slovenskega izseljenišтва res ne bi smelo biti mesta.

Nekateri so nejevoljni, ker pri objavi njihovih imen navedenih njihovih poklicev in morebitnih akademskih naslovov. Mi teh naslovov nikomur ne dajemo in ne jemljemo. Vsak se naj podpiše, kakor misli, da je prav, in kakor mu ugaja. Kar bo kdo napisal in kar bo kdo v tem pogledu želel, tega se bomo držali.

Ni lahko izdajati in urejevati slovenski izseljeniški list; to ni bilo lahko pred leti, sedaj pa je izredno težavno

in je treba velike požrtvovalnosti, velike ljubezni do slovenske stvari.

Ameriško Domovino lahko še ohranimo precej let, če bomo storili vsak svoj del, če bomo vsi sodelovali, vsak po svoji moči in sposobnosti, eni s pisanjem, drugi z dobro besedo za list pri trgovcih, podjetnikih, ki v njem oglašajo, in s priporočanjem lista.

Kjer je volja, tam je pot! Dokler bo med nami toliko dobre volje, toliko želje po vzdrževanju lastnega, neodvisnega slovenskega dnevnika, bo Ameriška Domovina še lahko izhajala.

BESEDA IZ NARODA

Anton Adamič 75-letnik

CLEVELAND, O. — V torek, 31. decembra 1974, je dopolnil 75 let poznani Anton Adamič, ki ima svoj prijeten dom na 447 E. 156 St.

Jubilant je doma iz Sodražice na Dolenjskem, po domače Jernejčev. Rojen je bil leta 1899 v Velikih Laščah, kjer je družina živela. Njegov oče je bil poslovodja zadruga. Osnovno šolo je obiskoval v Trnovem pri Ilirski Bistrici, kamor je bil njegov oče premeščen, eno leto gimnazije pa je dovršil na Sušaku. Zaradi prve svetovne vojne je Tone moral zapustiti šolo in pomagati materi, kajti oče in starejši bratje so bili vsi v vojski.

Leta 1924 se je Adamičeva družina preselila v Sodražico, v rojstni kraj očeta in matere, ker kot zavedni Slovenci niso mogli prenašati fašističnega terorja na Primorskem.

Anton Adamič se je poročil leta 1934 s Pavlo Mihelič, doma iz Jelovca, fara Sodražica. V zakonu so se jima rodili štiri otroci, en sin in tri hčerke. V času druge svetovne vojne je bil Tone zaposlen kot cestar na državni cesti. Zaradi verskega prepričanja in ker je bil pošten in zaveden Slovenec, je moral oditi v emigracijo.

V Ameriko je prišel leta 1949 k svojem bratu Jožetu v Burton, Ohio, leta 1950 pa v Cleveland, kjer ima sestrično, poznano Pavlo Stampfel. Leta 1951 se je naselil v Collinwoodu na 447 E. 156 St. Od leta 1950 do 1964 je bil zaposlen pri Morrison Products, nato je stopil v pokoj.

Kot sem že omenil, je bil naš jubilar vse življenje pošten, veran in zaveden Slovenec, pa tudi požrtvovalen in prijeten človek. Ko je bil že v pokoj, je rade volje prevzel raznašanje Ameriške Domovine za našo okolico, ko so naši otroci odrasli. Tako tudi on doprinaša svoj delež za obstoj clevelandске slovenske skupnosti, naročniki pa smo zelo veseli, ker po njegovih zaslugi prejmemo Ameriško Domovino že dopoldne. Poleg tega pa Anton Adamič vestno opravlja delo za Mohorjevo družbo v Celovcu, kot njen poverjenik.

Dragi prijatelj in sosed Tone, k Tvoji 75-letnici najpriznanejši čestitke! Naj Ti ljubi Bog nakloni še mnogo zdravih in srečnih let v krogu Tvoje ljubljene družine, Tvojih prijateljev in znancev. To ti iskreno želi

John Petrič z družino

Zapoznala voščila

PLIBERK NA KOROSKEM.

— Predragi! Blagoslovljene praznike in blagoslova polno sveto leto 1975 želim vsem bralcem Ameriške Domovine. Enake želje in pozdrave tudi vsem prijateljem, od katerih sem prejel in še vedno prejmem božična in novoletna voščila. Ko bom mogel, se jim še pisмено zahvalim.

Po operaciji lansko jesen sem še vedno v zdravniški oskrbi. Zaradi močnih zdravil mi je pisanje trenutno otežkočeno, živim pa še vedno v lepih spominih na tri slovenske fere v Clevelandu, pri katerih sem bil v duhovniški službi, na izlete, na romanja in ture, zlasti še na zlata leta dela za Baragovo pro-

glašenje blaženim v Zgornjem Michiganu. Kako lepi so spomini na začetke obeh slovenskih sobotnih šol v Clevelandu!

Priporočam se v molitev in najlepše pozdravljam!

Rev. Jože Godina

Kaj pa naša mladina?

CLEVELAND, O. — Ob koncu leta se več ali manj delajo obračuni, pregledi knjig in "načrti" za naprej. Računanje odpadov, danes si lahko kupiš škatličko s številkami in imaš takoj odgovor, ne da bi se praskal po glavi, ali si celo izpulil še tistih par las, ki pokrivajo to zlahtno belino.

Kaj pa naša mladina? Oh seveda, res je mogoče, da sem pa tja kak las izgubimo, a zanje, oh zanje imamo "načrte"! Samo težkoča je v tem, da nas tako hitro prerastejo, gredo svojo pot, nam pa ostanejo "načrti".

Zadovoljivo je videti zadnjih nekaj let, da se je tukaj rojena slovenska mladina vključila v kulturno življenje in nam daje veliko upanja, da ne bo še vse zaspalo. Samo kratek pogled v preteklo leto nam pokaže, da se mladina zanima in rada dela in sodeluje, samo da ji je dana prilika. Česa so zmogli, smo imeli priliko videti; občudovali smo njihove talente na koncertih, plesnih predstavah, igrah in drugod.

Dasiravno se daje več poudarka na slabosti in napake današnje mladine, naj ob koncu leta pogledamo in ji damo priznanje, da je v nji tudi veliko dobrega, kar pa radi spregledamo. Jezik se jim morda res lomi pri govorjenju, toda v srcu je in bo ostalo, kar so prejeli od svojih staršev, ki so jim vcepili slovenskega duha. Zato jih tudi vnaštem iskrenem prizadevanju in delu, ki ga žele nadaljevati.

Takoj po pričetku novega leta se nam nudi prilika, ko nam bo mladi rod dramatskega društva Lilija pokazal, da jim je tudi slovenska beseda dragocena. "Teta na konju" je naslov igre, v kateri se nam bodo predstavili v nedeljo, 12. januarja 1975, ob pol štirih popoldne v Slovenskem domu na Holmes Ave.

Radi ali neradi moramo priznati, da je gotovo najtežje poglavje obdržati slovensko besedo, materin jezik, med našo mladino, sploh pa v taki meri, da se nam lahko predstavi na odskih deskah. Torej ni zaman slovenska šola in pa vztrajnost staršev, ki jih vodijo v tej smeri. Ali je bil to "načrt" ali pa samo tiho upanje, karkoli že, veseli in ponosni smo na te, "slovenska mladina", ki skuša ohraniti kulturno življenje med nami.

Srečno novo leto vsem in na svidenje 12. januarja popoldne v Collinwoodu!

J. I.

ŽIVLJENJE JE TUDI SMEŠNO

"Ali spite z odprtimi usti?" "Ne vem. Vselej, kadar hočem pogledati, se zbudim."

Učitelj: "Kdo mi ve povedati, katera tekočina niti v najhujšem mrazu ne zmrzne?" Jaka: "Krop."

M. Tekavec:

Takrat laž, zdaj resnica!

II.

EUCLID, O. — Ko sem Karlo Štajnerjevo knjigo "7000 dni v Sibiriji" prečital, je v meni zapustila vtis, da morda vse grozote, ki jih je doživel, le niso resnične. V teh dneh pa čitam knjigo — ki so jo na pritisk Sovjetov morali vzeti z knjižnih polic "United Nations" — natisnjeno v angleščini (prijatelj mi jo je posodil) Aleksandr I. Solzhenitsyn: The Gulag Archipelago. Tako primerjam drugo z drugo. Je, kakor bibral snoptički evangelija, ki vsak po svoje — Matej, Marko, Luka — opisuje isto dejanja, ki potrjujejo resničnost. Solzhenitsyn opisuje obsežnejše (620 strani), bolj živo. V uvodu pravi: "This book could never have been created by one person alone. In addition to what I myself was able to take away from Archipelago — on the skin of my back and with my eyes and ears — material for this book was given me in reports, memoirs, and letters by 227 witnesses whose names were to have been listed here."

Tako, sedaj mi je vsak dvom odstranjen, ko bi smatral, da knjigam (obema) le domišljija daje snov opisovanja. Na žalost ne vemo, kako se za kulisami dogaja, da nam vse drugače predočujejo dejanja, kot v resnici so.

Povzamem iz "7000 dni v Sibiriji", kako so iz Pariza avtorja jugoslovanski komunisti poslali v Moskvo, kamor je došel 14. sept. 1932. Tam je bil dodeljen propagandi za Balkan, ki jo je vodil tovariš Kolarov. Strajnar ga opisuje: "Mož je srednje visok, močan s plešasto glavo, nasojeno na kratek vrat, bolj podooben trgovcu kot konspiratorju, ki je leta 1922 pognal v zrak sofijsko katedralo. Tedaj je zgubilo življenje 100 ljudi, med njimi več ministrov, generalov in državnih funkcionarjev."

K temu bi jaz pripomnil: "Ali je kateri od 'udarjenih udarnikov' takrat do dejanje obsojal kot — zločin?" Saj zlo ostane zlo; umor tolike množice, naj bo to z leve ali desne, ostane nespremenjen. Ko naše 'nesmiselno svobodomiselnost' komunistično zgražanje nad ameriškim dejanji v Vietnamu tako obsoja in razpihuje, nikdar z eno samo gesto ne obsoja, kar delajo komunisti!

Zdi se mi, da je vredno spoznati, kako znajo voditi svet za nos. Naj torej predočim še doživlja, ki jih opisuje v tem pogovoru.

Zunanjepolitični urednik ukrajinskega lista "Komunist" Zamoida, s katerim smo se šele tu seznanili, je načelnal najbolj žolčne debate. Vztrajno je zagovarjal partijsko politiko in hotel za vsako ceno dokazati, da je v tej državi vse najbolj prav. Okoli sebe je zbral nekaj ljudi in jim nenehno govoril, da mora vsak obsojene ostati zvest partiji, četudi so ga obsodili po nedolžnem. Zatrjeval je, da je Stalin genij in da o tem ne sme nihče dvomiti. Vsakogar, ki ni bil enakega mnenja kot on, je pripravil prijaviti NKVD (Narodni komisariat vnutenjih del).

Med eno takih ostrih debat se je Zamoida začel trkati po prsih in vpil, da je prav on nepetnajst voditelj francoskih delavcev, tistega buržoaznega prismedoval Edwarda Herriota. Pripovedoval je, kako je Herriot l. 1934 obiskal Sovjetsko zvezo in se zanimal, ali je v tej državi svoboda vere. Da bi mu do kazali, kako je v Sovjetski zvezi veroizpoved svobodna, so naglo odprli nekaj cerkva, ki so jih že davno prej preuredili v kina in skladišča. Eno od največjih kijevskih cerkva, kjer je bila pivovarna, so izpraznili in 200 delavcev jo je moralo ure-

Zakaj je morala Ajda Lesjak s TV?

Na več vprašanj s strani bralcev "Naše luči", zakaj je morala slovenska televizijska napovedovalka Ajda Lesjak s televizijskega ekrana, navaja ta dejstva, kakor jih je mogla zbrati:

V času 10. kongresa KPJ — točnega datuma nam ni bilo mogoče ugotoviti — je ena najboljših slovenskih TV-napovedovalk Ajda Lesjak nastopila v večernem TV dnevniku. Pri tem je imela okoli vratu obešeno verzičko, na kateri je visel križec: ta se je močno svetil.

Takoj po oddaji je po telefonu protestirala na Zavod RTV Ljubljana Vida Tomšič in zahtevala, da je treba omenjeno napovedovalko zaslisiati, ker je javno nosila verski znak.

Pristojni so Lesjakovo res zaslisiati. Ker je bila ona v svoji službi vestna in izredno kvalitetna, so ti vse storili, da bi ostala kot napovedovalka na te-

dit. Ob Herriotovem prihodu v Kijev so v cerkvi poskrbeli za "službo božjo". Agenti NKVD z ženami so bili pokorni verniki. Zamoida je pa prevzel duhovnikovo opravilo in imel pridigo. A za tak nastop je potreboval brado. Stopil je h gledališkemu frizerju, ki mu je prilepil čudovito brado. Vse je lepo potekalo in Herriot je bil navdušen. Ko se je vrnil v Francijo, je pripovedoval, da se je na lastne oči prepričal, da je v Sovjetski zvezi svoboda vere in da vsak lahko obiskuje cerkev.

Ko je Zamoida končal svojo zgodbo, sem ga vprašal:

— Se ti zdi, da je taka komedija poštena?
— Seveda!
— Človek božji, to je prevaral sem vzkliknil.

— Zakaj pa ne! Komunisti smo vendar naplitali predstavnike tuje buržuazije.

— Daj no, Herriot vendar ni predstavnik buržuazije, zanj so glasovali mnogi francoski delavci.

— To še nič ne pomeni! Tisti delavci, ki so glasovali, podpisujejo buržuazijo.

— Pa četudi bi bilo res, kar praviš, se vendar tako ne ravna. Proti veri ne moreš s prevvaro. Pomagati si je treba s prosvetljenjem in nič drugače.

— Za vraga, s teboj se ne da govoriti, — se je pogovor končal.

Drugi sojetnik pa med pogovori omenja: L. 1935 sem bil na Solojevskem otoku priča strahotnega prizora. Na otoku je bilo zaprtih tudi 300 nun, pripadnic raznih verskih sekt, ki so jih hoteli prisiliti k delu. Vztrajno so se upirale kakršnemu delu, pripravljene so bile pomagati le kot bolničarke v taborišču. Uprava ni hotela nič slišati o njihovem predlogu in kazen je bila "kancer" (to je poostrena ječa). Vsakih deset dni so jih izpustili in so jih vprašali, če so pripravljene delati. Ker so se še upirale, so morale spet v kancer. Zatem so jih prepeljali na Maksulm, kjer naj bi pomagale pri živini na posestvu. A njih odgovor je bil: Za antikriste ne bomo delale.

Tako so vseh 300, po deset in deset postrelili. Izzivalno z molitvijo in mirnim obličjem so sprejele strel.

Kaj naj k tem Stajnerjevimi "7000 dni v Sibiriji" dostavim: V svežem spominu mi je, kako je lažna propaganda zvalila — bilo je menda l. 1925 — nekaj clevelandskih Slovencev, da so se v Rusijo izselili. Seveda so jim slikali, da je tam dežela, kjer ni izkoriščanja, da vladajo delavci, da vladava svoboda, ni buržuazije in ne kapitalistične tiranije...

(Dalje sledi)

leziviji, morala bi se le distancirati od tega, da je nosila javno verski znak. Ona se je tej zahtevi odločno uprla, češ da je to izključno njena zasebna stvar, kakšne obeske nosi.

Ker se ni uklonila zahtevi nadrejenih, je morala z ljubljanske televizije in dobila istočasno prepoved, da bi še kadarkoli do konca svojega življenja nastopila na katerem koli televizijskem ekranu v Jugoslaviji. Ostala pa je radijska napovedovalka.

Zapostavljena slovenščina v Trstu

Prof. Samo Pahor v Trstu je hotel plačati davke in obrazce za to izpolnil v slovenščini, kot mu to dovoljuje člen 5. posebne statuta londonskega memoranduma o Svobodnem tržiščem ozemlju iz leta 1954. Davke je skušal plačati s poštno položnico zopet v slovenščini. Tudi to so mu odklonili. Ker na ta način po mislih italijanskih davčnih oblasti davkov ni plačal, sta prišla na njegov dom dva izterjevalca in mu zasegla dve sliki slovenskega slikarja dr. Hlavatyja, češ da bodo z njunim izkupičkom pokrili dolžno davčno vsoto.

Prof. S. Pahor je protestiral in ima pravico pritožbe na sodišču.

Brkini še čakajo

Tako se pritožuje v ljubljanskem listu "Delo" neki Marjan Tomšič, ko piše, da je, za slemenske ceste od Harij do Zavrha, o kateri so v septembru veliko pisali, zdaj zmanjkalo denarja in so na njo pozabili. Na 30 kilometrov dolgi cesti so končali le najbolj groba dela, pa še ta ne na vsej njeni dolžini. Za njeno zgraditev je treba, pravijo, še okoli 3 milijone dinarjev, ki bi jih naj zbrale obalne občine.

Na cesti bodo predvidoma delale prihodnje poletje mladinske brigade. Te naj bi dela dokončale. Mladinci bodo delali v treh izmenah po 14 dni. Skupaj jih bo delalo na tej cesti okoli 1.700.

Idrijski vodovod ogrožen

Idrijski vodovod dobiva vodo s Crnovrške planote, ki pa je zbirno gravitacijsko središče področja za Divje jezero in vodovodno črpalnišče Podroteja. Cistištilne naprave niso postavljene na pravem mestu in zato ob velikem deževju voda preplavalja kraško vrtačo, v kateri so nameščene, kar povzročajo onesnaženje vode. Položaj še ni kočljiv, vendar računajo, da bo treba izvesti določene spremembe, da bo Idrija imela zdravo vodo.

Žalec se bo povečal

Tu začenjajo z gradnjo novega naselja, oz. dela mesta, v katerem bo prostora za 4.800 ljudi — toliko, kolikor jih ima naselje danes. Gradili bodo proti Gotovljem in tako rešili več problemov zaradi zemljišč.

Na eni strani bodo blokovne gradnje družbenih in zasebnih stanovanj, na drugi pa trgovski, gostinski in poslovni objekti. Gradnja predvideva za nadaljnjo dobo desetlet let.

ZR Nemčija dala Jugoslaviji posojilo

V Beogradu so 10. decembra podpisali sporazum o posojilu ZRN Jugoslaviji. Posojilo 700 milijonov mark je dolgoročno in dano pod izredno ugodnimi pogoji.

Zadnje vesti

Za zadnje vesti iz Slovenije poslušajte v Clevelandu in okolici Slovensko radijsko uro "Pesmi in melodije iz lepe Slovenije" vsak večer od ponedeljka do petka na postaji WXEN-FM na 106.5 MC, katero vodita dr. Milan in ga. Barbara Pavlovič.

Leon Kristanc: Slovenske jaslice v Ameriki

Ubljanska "Družina" je v izmed zadnjih številkih prišla sicer kratko, pa zanimivo besedilo, po kateri se je v Inombrucku (Innsbruck) na Tirolskem v stritiji vršil kongres "prijeteljstvo" jaslice. Tirolska je zanimivo "domači obrti" z rezbarijo tirjev in ovčak ter vsega, kar da k jaslicam. V začetku decembra 1945 jo bila v Lienzu na Tirolskem v dobro namenjenu starinskem gradu imenitna in lepa razstava jaslic, era mi je še v dobrem spominu in morda tudi marsikateremu našemu tirolskiemu prijatelju Am. Domovine. Ko smo pripravljali na prvi Božič v gozdovih v bližnjem taborišču "geggz", so se mnogi za razstavo zanimali in si jo tudi ogledali.

Bilo je razstavljeno nad 120 različnih jaslic, majhnih in velikih, preproštih in umetnih in zgodovinskih. Vsake so predstavljale nekaj svojega in bile postavljene po zamisli ustvarjalca. Večina so v svoji preprostosti izražale tudi svoj tirolski svet, ki je bogata smrekovih gozdovih, zelenih hribih in pozimi po zasneženih gorah in po značilnih obsevanjih: padežski ljudi; temno rdekele, zelena vesta in kratke čarje z zelenimi nogavicami ter zarice in zelen klobuk.

Večina jaslice - majhne so bile ljubke - so mi še vedno v živnem spominu. Predstavljale so božje zasnežene hriba z njihovo padežsko hišico s kmetom in stanovanjem od zgoraj, spodaj pa kozji hlev z "jaslicami": Marija sedi na zaboji, pastirji se sklajajo kravice, osliček, v ospredju pa ovčeka v kožo s kleččim pastirjem ob njem, ki s sklenjenimi rokami stoji na božje Dete. Bistvo in namen jaslic je bil lepo podan: jaslica - učlovenje Boga-Odenika.

V begunskem taborišču mi je bila podeljena tudi skrb za tabočno kapelo in tako sem prevzel tudi skrb za jaslice. Odlično uspele, vsem so bile všeč, vse je bilo delo beguncev. Preproste so bile, pa bogate po motivih, katere so bile pred njimi uporabljene v solzah domotožja. Skrbni za bodočnost - bili smo brezdomci - kje bodo prihodnje? Za nagrado in priznanje sem naprošen, da sem opravil polnično. Obširna kapela je bila ležč premapna. Ker sem ob tem Božiču v pegeškem taborišču že pisal v ameriških številkih Ameriške Domovine 1971, bom ponavljal. Ko je naslednje leto UNRA taborišče ukini, smo se koncem mrzlega nočnega v živinski vagonih selili v Spittal na Koroško, smo vzeli jaslice s seboj in so bile na našo tamkajšnjih taboriščinih jaslic postavljene v kapeli in tistem "lesnem mestu ob taborišču", kar je gotovo "meščanski leseni barak" še v spominu.

Ker sem tisto zimo zbolel za hladno, se mi je posrečilo priti v bolnico usmiljenih sester v Inombrucku - St. Veit na Salzburškem. Hudo operacijo sem nečisto in uspešno prestal in v hvalni zahvalo za njo sem zdravniku-američarju za Božič 1947 napravil in mu poklonil jaslice, s katerimi mi je tako zadovoljen, da me je celo nagradil. Ker je upanje na taborišču v domovino že splahnelo, sem se tudi jaz odločil za emigracijo "preko luže". Dva leta sem poskušal priti v Cleveland, OHIO, kjer je bilo največ slovenskih župnij, pa mi ni uspelo in hvala mi je kolega, kateri je bil služboval že nad 16 let in so mu bile razmere dobro poznane, da mi ni upanja, ker tamkajnji škof načelno nikogar ne sprejme, še manj pa z nastavitvami na slovensko faro. Blagopojemu škofu dr. Gregoriju razloži namamano so bile razmere dobro poznane in se je močno prilepnil, da je ob obisku Sloven-

cev v Kaliforniji pregovoril nadškofa v San Franciscu za razumevanje položaja in je izprosil, da je sprejel osem slovenskih duhovnikov v škofijo, kjer je bila in še obstoji edina slovensko-hrvatska župnija Gospodovega rojstva v San Franciscu.

Tako sem na napodlagi sponzorskega pisma nadškofovega spomladi 1948, zaprosil v Salzburgu pri ameriškem konzulatu za emigracijsko dovoljenje, pa sem imel smolo; radi pokvarjene roke sem bil zavrnjen - "imamo svojih lastnih vojakov-invalidov dovolj". V upanju, da je konzul pozabil, sem naslednje leto zopet poskušal srečo, pa je bila zopet smola. Konzul me je spoznal in mi zagrozil, "da me bo vrgel skozi okno, če se zopet pojavim na vratih", je zavpil nad menoj. Pa je bil v pisarni slučajno navzoč civilno običen ameriški vojaški kaplan. Z njegovim posredovanjem se je konzul omehal videč, da imam nadškofa za sponzorja in mi je določil transport že v 14 dneh. Na praznik Marijnega rojstva 8. sept. 1949 smo se peteri kolegi s transportom odpeljali iz Salzburga v nemško pristanišče Bremen, kjer me je v taborišču Grohn že čakala ponovna smola. Dočim so kolegi bili določeni za transport z ladjo v New Orleans od tam z vlakom v San Franciscu, sem bil jaz dodeljen na transport z vojaško ladjo v New York ter od tam z vlakom v Kalifornijo.

Na tisti vožnji sem doživel resnico besedi: "Kdor moliti ne zna, naj se na morje poda". V ponedeljek 26. sept. popoldne ob dveh smo ob najlepšem jesenskem dnevu odpluli in dva dni uživali lepoto in ugodje morske vožnje, pa za to delali pokoro naslednji dve noči in vmesni dan, da mi ob spominu še danes strah stopi v kosti. Ko se je grozoviti vihar le umiril in prenehali in smo zapluli v mirne vode, so uradniki pobrali naše listine, bližali smo se kopni zemlji, deželi svobode.

Morske megle so se razkadle in v daljavi smo zagledali obrise newyorških nebotičnikov; pluli smo proti pristanišču in se je pojavila komisija za zadnjo kontrolo, bili so 3 moški in 2 ženski. Ko pridejo do mene, se ustavijo in vodja mi reče v nemščini, "da ne morem nadaljevati poti, ker listine niso v redu in mi je zato emigracijsko dovoljenje ožeto, ker je bilo proti zakonu izdano in bom vrnjen v Jugoslavijo. Imamo svojih invalidov dovolj; pomirite se in bo le Vam v dobro". Vse prošnje so bile zaman - in so odšli.

Zmeglilo se mi je pred očmi, usedel sem se na bližnji klop in segel v žep in začutil rožni venec. Domislil sem se, kako so me iz dosedanjih težav in nevarnosti vedno reševale duše v višah. Komisija je končala svoje delo. Stiskal sem jagode rožnega venca in gledal proti komisiji, oni pa mene in so govorili med seboj. Ena izmed uradnic je rotila z roko proti komandantu, gledal jo je, motril mene; segel je po mapi ter ji izročil listine in z "Okej" se je obrnil proti meni, mi zamahnil z roko in so odšli. Gospa - bila je pri kakih 45 letih z že srebrnimi lasmi skrbno urejenimi - je pritekla k meni in s solzami v očeh mi je stisnila roko in izročila papirje. Rad bi ji poljubil roko, pa me je potrpjalo po rami in v nemščini reče: "Vi ste katoliški duhovnik, jaz sem protestantinja, kako sem vesela. Vi pa molite za mene." Stisnila mi je roko, obema so sille solze v oči. Odhitela je in že iz daljave mi je še migala z robcem. S klobukom sem ji hvalično mahal v slovo - in se globoko oddahnil, ko sem se izmazal in rešil iz tako hude zagate.

V pristanišču me je pričakal kot zastopnik "Slovenske Katoliške Lige" rojak dr. Jože Basaj.

Pomagal mi je izpremeniti že izdano železniško vozovnico ter sem se še isti večer odpeljal proti Clevelandu, kjer je v bližini bil že uslužben na farmi starejši brat s hčerko, katera sta iz spitalskega taborišča prišla "preko luže" 3 mesece pred menoj.

Po nekaj dneh počitka in obiskov sem se poslovil v Clevelandu ter se z navadnim vlakom vozil in vozil proti Kaliforniji ter dospel v San Francisco lalen in truden v petek, 21. oktobra 1949. popoldne, kjer me je že čakal moj novi župnik - že sivolas - ter mi je izročil nadškofovo pismo v latinščini, da me nastavlja za pomočnika at St. Lucy's Church in Campbell, San Jose, kamor sva še pripeljala ob enajstih zvečer - truden in lačen ter zaspan, da sem se sam sebi smilil.

S kolegi smo vsi pričakovali, da bo vsaj eden nastavljen na že omenjeni slovenski fari, kjer je takrat župnikoval sedaj že pokojni Rev. Vital Vodusek in mu je bil v pomoč mladi hrvatski duhovnik, tudi novonaseljenec, ki je bil pa po letih službovanja tam, že zmožen za angleško faro. Nadškof ga je pustil tam in nas vse, precej starejše, nastavlja na popolnoma angleške farske, da bi se tako prisiljeni priučili angleščine, in med "arjške" irske duhovnike, kateri so bili nejevoljni, ker je naš prihod preprečil, da toliko njihovih ni bilo sprejetih, kateri so pa že šli priti v Ameriko, ker na Irskem niso imeli primerne zaposlitve.

Ker sem prišel par tednov kas-

neje za kolegi, sem zopet imel smolo; oni so bili nastavljeni kot kaplani na fare, kjer je bil poleg župnika še en kaplan, jaz sem pa bil nastavljen k par let mlajšemu župniku na deželi med farmerji, kjer je bilo prav majhno leseno župnišče in je bil tako župnik prisiljen prizidati še eno sobo za novodošlega. Takoj sem uvidel, da sem nezaželen; on je bil omejen na svobodi in mu je bilo tudi naročeno, naj mi pomaga v učenju angleščine. Kot popolni tujec v vseh ozirih, je bil začetek vse drugo, le prijeten ne. Radoveden sem bil, kakšen bo Božič - prvi v Ameriki; kako bo v cerkvi, kakšne bodo jaslice, če jih sploh imajo; cerkev je bila prav majhna. Takrat je bilo še vse v latinskih molitvah.

Naročeno mi je bilo, naj se pripravim za latinsko peto mašo-polnočnico, kar mi je bila lahkota. Ker sem se izkazal, so pevci in ostali prosili za peto mašo še na božični dan, v kar je župnik privolil, jaz sem se pa še bolj potrudil. In cerkvene jaslice - bile so res revne! Na stranskem oltarju je bil že z obledelo barvo postavljen ob strani odprt zaboj z ovseno slamo, po kateri so bili razpostavljene podobe-kipi sv. Družine, par pastirjev ter nekaj ovca in angel je bil prislonjen ob steni. Tisti Božič je bil na nedeljo. Med večerjo je zapel telefon, župnik dvigne slušalko in po par besedah se je nasmešnil ter je ponudil meni. Župnik slov. fare v daljnem San Franciscu dobri Vital Vodusek je klical in povabi-

bil, naj naslednji dan "za Stefanovo" pridem pogledat slovenske jaslice in na "kranjsko potico". S hvaležnim veseljem sem obljubil. Naslednje jutro me je župnik zapeljal na kolodvor in naročil, naj se vrnem do sobote za božjo službo v nedeljo - nočno nedeljo dan.

Poldrugourne vožnje kar ni bilo konec. Župnik Vital me je s tremi kolegi že čakal na kolodvoru, vsi so bili nasmejani, ko sem z očmi begal po peronu. In kako je bilo veselo snidenje v župnišču! In jaslice v cerkvi! Nekaj posrečeno edinstvenega, da se jih kar nagledati nismo mogli. V velikosti stranskega oltarja so bile postavljene v pravo, kot naravno votlino v hribu, z mahom in zelenjem obloženim, v stropu podprtem z drevesnim dobrom, na katerem je visela preprosta svetilka s svečo. V ozadju na višini je bil razsvetljen Betlehem. Podobe-kipi so bili skoro pol metra visoki; angel nevidno pritrjen je plaval nad vhodom, nad votlino pa se je svetila zvezda.

Posedli smo v klopi in obučovali, gledali slovenske jaslice v Ameriki. Župnik Vital je bil že na koru za orglami in je začel z melodijo nepozabne in večno lepe, skrivnostne "Sveta noč - blažena noč...", vsi smo poprijeti, čar prve božične noči je bil pred nami. Skrbna gospodarja gdnca Francka Kranjčeva nas je prišla povabiti, da je "potica že na mizi". Polni veselja smo ji sledili.

V obednici nas je pričakal tudi že pokojni starosta slovenskih duhovnikov vseh psovod v svetu Rev. Jurij Trunk, ki je tam preživljal svoj zasluženi pokoj. Med "kranjskimi dobrotami" na mizi je vsak pripovedoval svoje vtise prvga Božiča v Ameriki. Župnik Vodusek nas je vse povabil, naj bomo njegovi gostje vsaj par dni in naj se počutimo domače.

Starosta Trunk nas je motril in poslušal v doživljajih in je modro pripomnil: "Gospodje, fantje, vesel sem Vas, slovenska pristnost kar diha iz Vas. Vedite pa, da Vas niso veselili ameriški, zlasti pa ne irski duhovniki, ker se ti zavedajo, da jih v vseh ozirih prekašate, le v angleščini ne, ki je trda zlasti v začetku." Takratni 78-letnik se je kar pomladil med nami. Zvečer smo vsi šli v cerkev k skupnemu rožnemu vencu in s petimi litanijami ter božično pesmijo zaključili smo še vsi ostali pri gostoljubnem župniku, ki nam je razkazal glavne mestne zanimivosti. V pogovoru nam je namignil, da ga skrbi bodočnost slovensko-hrvatske fare, ker ima mestna uprava vprav z blokom, kjer stoji cerkev in župnišče, svoje mestne načrte. O tem bom skušal povedati kaj več pozneje.

Ko sem pred leti prav v adventnem in božičnem času v ljubljanski sanatoriju Leonišče že uspešno zdravil ponesrečeno roko - kar je bilo opisano v lanskih pobožičnih številkih "Štefan večer!" Naslednji dan Am. Domovine - sem obljubil,

da bom za to božjo dobroto skušal storiti kaj v slavo vsakega Božiča. Zvest obljubi sem že v naslednji jeseni omenil župniku, da sem pripravil cerkvene jaslice primerno izpopolniti. Pa se je izgovarjal, da ima namen majhno cerkev povečati in bi takrat napravili kaj bolj primerne.

Naslednje pomlad sem bil postavljen in sem nastopil službo bolniškega duhovnika v "O'Connor Hospital", San Jose, v lasti in upravi sester usmiljen (Daughters of Charity). Velika in moderna bolnica z lepo kapele in tudi s kar primernimi jaslicami. Zelo sem bil zaposlen. In po 5 letih lepe in naporne službe sem bil na željo prestavljen in nastavljen na faro "Corpus Christi - Fremont", zopet k mlajšemu župniku.

Lepa in novo zidana cerkev je imela zelo borne jaslice, ljudje se še zmenili niso za nje, na skoraj nevidnem prostoru so bile postavljene in na slami razpostavljene; v tistih krajih in daleč naokoli mah sploh ne raste. Ponudil sem se župniku, da napravim prostorni cerkvi primerne, pa je odklonil, da nima denarja. Sosed cerkve je bil mizar z dobro urejeno delavnico in je bil član "St. Vincent d' Paul Society" - skrb za reveže v fari, katere vodstvo mi je bilo poverjeno. V poletnih tednih sem že sprožil pri sebi idejo za cerkvi primerne jaslice in so bili navdušeni za načrt. Namenoma si nisem privoščil počitnic in sem v prostih dneh napravil majhne jaslice s prav majhnimi in ceneniimi kipci. Sporazumno z župnikom smo dali v razprodajo srečke za žrebanje - za jaslice. Bile so razstavljene v ozadju cerkve; v dveh nedeljah so zgorvorne gospe vse razprodale in žreb je naklonil dobitek domačinki nekatoličanki.

Znesek je bil dober in sem takoj naročil 17 inčev visoke kipe. Ob prostem času sem delal večinoma pri mizarju in že v začetku Adventa so bile gotove. Postavili smo jih na vidno mesto pred obhajilno mizo kot na stranski oltar. Pred polnočnico jih je župnik blagoslovil in se v nagovoru javno zahvalil za nje in za 10 novih ministrantskih oblek, katere smo kupili iz preostanka srečk za male jaslice. Barvane fotosličice so bile odlične. Kar nerad sem se po 3 letih ločil od dobrih faranov, ko sem bil prestavljen k "St. John Baptist - El Cerrito", kjer sem dobil poleg mlajšega župnika tudi sokaplana. Ob slovesu so me povabili v cerkveno dvorano, kjer so mi po poslovilnom nagovoru ministranti prinesli "toolbox" škaflo najpotrebnejšega orodja in mi je med prijeteljsko večerjo - "potluck" predsednik cerkv. odbora v napitnici izročil dar, da naj si kupim dostojen kelih po svoji izbiri - še danes je dragocen.

(Dalje sledi)

Sovjetska letala izvedla opazovalne polete okoli Japonske

TOKIO, Jap. - Sovjetska vojna letala vrste TU-95, ki jih uporabljajo za izvidniške polete na večje daljave, so v tednu po 19. decembra trikrat obletela Japonsko na splošno iznenadevanje, ker takih poletov že ni bilo na tem področju šest let.

Japonska lovka letala so se ponovno dvignila, toda sovjetska letala so se držala previdno izven japonskega zračnega prostora. Svoje opazovanje so vršila iz mednarodnega zračnega prostora.

Japonski in ameriški vojaški opazovalci preiskujejo razloge za te nepričakovane sovjetske vohunske polete nad Japonsko.

(Dalje sledi)

ZA SMEH

Vodnik razlaga v živalskem vrtu: "To je noj. Ta žival zelo slabo vidi, poje pa vse, kar mu daš."

Neka gospa: "To bi bil idealen mož!"

Carst Memorials Kraška kamoseska obrt

EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV
15425 Waterloo Rd. 481-2227

MALI OGLASI

EUCLID CONDOMIUM
Brick - 6 years old. Completely redecorated. Built-ins with matching refrigerator. 2 bedrooms, 1½ baths. Babbitt Rd., across from E. 237 St. Asking \$21,900 - owner 486-5684. (x)

BRICK, off E. 185 St.
Two bedrooms and bath, down, expansion up, large living room, carpeted.
GEORGE KNAUS Real Estate
819 E. 185 St. 481-9300 (30, 2)

V NAJEM
hiša 6 sob spodaj, 6 sob zgoraj, po nizki ceni, samo odrasli. Kličite 431-1048 ali 881-1691. (4)

NAPRODAJ
Kavč, in dve svetilke, v jako dobrem stanju. Kličite RE 1-7237. —(3)

NAPRODAJ
hiša s štirimi spalnicami za eno družino, na 723 E. 157 St. blizu cerkve in šole Marije Vnebovzete, v dobrem stanju, vsi novi parket podi. Ogled od 5. do 7. ure zvečer čez teden in ob nedeljah ves dan. Garaža, lep vrt, v Collinwoodski naselbini. Se prodaja zaradi selitve. —(218)

LAKE OKROZJE — LAKE SHORE BLVD.
novi zidan odsprejaj ranč, z tremi spalnimi, jedilna soba, vžigalna peč, 1½ kopalnica, klet, kvalitetno delana. Tudi loti na prodaj. Zidamo po vaši volji. \$37,600.

ZIDAN RANČ
od Route 91, dobro delan, z tremi spalnimi, moderna pullman kuhinja, jedilna soba, den, krasno karpelirana, klet, v bližini šol. Cenjena pravilno. \$35,900.

UPSON REALTY
UMLS
499 E. 260 St. RE 1-1070
Odprto od 9. do 9. (212)

V najem
na 20572 Lindbergh Ave. štiri sobe z kopalnico, zgoraj, vse udobnosti, vključene \$125. Nič živali. Odrasli. Sigurnost. Parkiranje za en avto. 731-3774. —(212)

V najem
se oddajo tri neopremljene sobe s kopalnico spredaj, zgoraj. Odrašlim. Na E. 71 St. blizu St. Clair. Kličite 361-0989 po peti uri popoldne. (214)

V najem
štiri sobe zgoraj na 1010 E. 63 St. Kličite 946-6955. (211)

APARTMENT FOR RENT
Three rooms on E. 61 St.
Call 942-0620 (211)

Help wanted Male or Female

JANITOR WANTED
Janitor needed at St. Mary's Church. Anyone interested call 761-7740. Living quarters available. (x)

DISHWASHER - PORTER
East Side Country club. Hourly rate, room and board. Live in. Paid hospitalization & vacation. Honest and sober. Call manager 831-9400 Tuesday thru Saturday 10 to 5 p.m. (212)

ČISTILKA
po štiri ure na dan. Cas po vaši želji. Pet dni na teden. Zanesljiva. Priporočila. 321-8592. (212)

DVOJICA
dobi delo, da bi skrbela za apartamente v visokem posloplju. Se dobi v zameno opremljeno stanovanje in dobra plača. Kličite 481-2914. (214)

EUCLID POULTRY

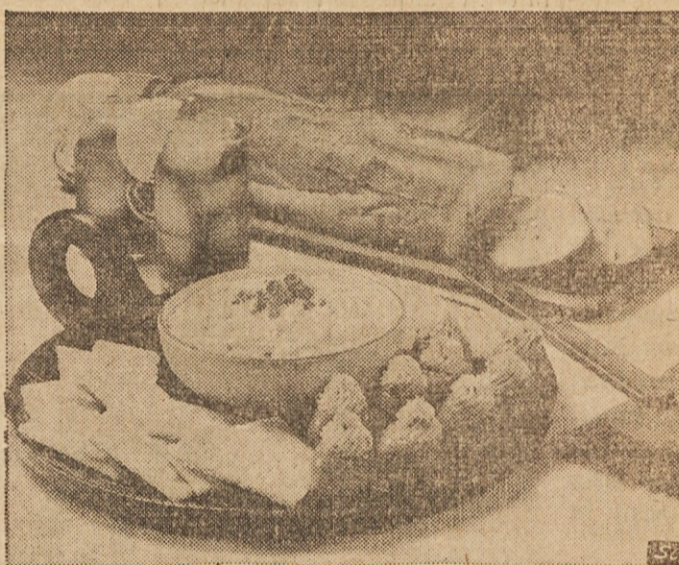
V zalogi imamo vedno očiščene piščance, na kose zrezane, popolnoma sveža jajca ter vseh vrst perutnino. Pridite in si izberite!

HOWARD BAKER

549 East 185 Street, Euclid

531-8187

Garlic Herb Spread

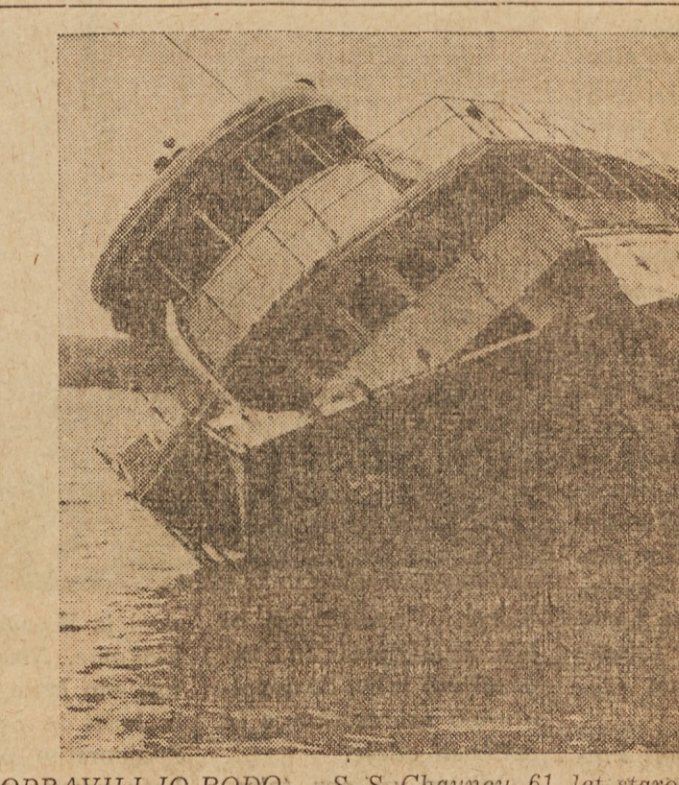
Regardless of the season, it's always fun to have some unusual ideas for party time or snack time entertaining. Using cheese as a main ingredient is an excellent idea for one of cheese's greatest virtues is its ease of preparation.

From the Wisepride Test Kitchens come some suggestions using a garlic herb spread. Not only is the garlic herb spread delicious on crackers, but is just as tasty in hollowed out cherry tomatoes. For those who like something just a little different, hollow out an Italian bread loaf fill with the spread and simply heat and serve.

1 10-oz. pkg. Wisepride Sharp Cheddar Cold Pack Cheese
- Food, softened
1 ½ teaspoon garlic powder
½ teaspoon basil

1 tablespoon parsley flakes
In small bowl, combine Wisepride Sharp Cheddar Cold Pack Cheese Food, parsley flakes, garlic powder and basil; mix well. Spread over crackers or bread or can be piped through pastry tube to fill cherry tomatoes or mushroom caps.

VARIATION: to use as dip, stir in 6 tablespoons sour cream. Makes 1½ cups dip.

POPRAVILI JO BODO - S. S. Chauncy, 61 let staro ladjo, ki je bila dolga leta v obalnem prometu države Mainerin na reki Hudson, je bila namenjena za staro železo, ko je nasledla in dobila luknjo v svojem dnu. Njeni lastniki so se premislili in jo sklenili obnoviti na veliko - veselje njenih nekdanjih potnikov.

VELIMIR DEZELIČ:

KRAGULJ

ROMAN IZ 9. STOLETJA

Vstanite zdaj in približajte se prestolu, da vnovič padete na kolena; zakaj dovoljeno vam je, da poljubite noge svojih dobrotnikov."

Mladič hitro pristopajo; in ko po kolenih pridrsajo do prestola, se po vrsti z usti dotikajo velikega bisera na škrlatnem obuvalu cesarjeviča in cesarice.

Niti cesarjevič niti cesarica niti kdo izmed dvorjanov ali mladeničev, razen logoteta, ni odprl ust.

Dvorski lahko udari z zlato palico po tleh in v dvorano stopijo služabniki z darovi, ki jih pošiljajo cesarjeviču in cesarici starši odbranih mladeničev.

Konstantin opazi svojega Mileta; pa ko utone v njegove dobre oči, se silno razveseli, zakaj te oči so se mu zdele lepše od draguljev, ki so se bleščali na uniformah dvorjanov.

In znova zabučje orgle in zapoje pevci, modri in zeleni.

Skrlatne zavese se spuste prek prestola; naj nikoli nihče izmed podanikov ne vidi, kako Veličanstvi stopata s prestola.

Stiri sto korakov je dolgo in štiri sto korakov je široko dvorano dvorišče, vse z zelenim marmorjem prekrito, kjer kipi veličanski spomenik cesarja Justinijana na konju. Kip je pozlačen s suhim zlatom, a namesto oči zarita dva rubina.

S tega dvorišča vodi vhod v veliko okrašeno dvorano, ki jo kličejo Dekaeena Kubita. To ime ni brez podlage. Grška beseda deka pomeni deset, a ennea devet; kubite so mize, ob katerih ne sede, temveč nekako napol leže. Ime dvorane Dekaeena Kubita pride torej odtod, ker je v njej devetnajst miz, ob katerih cesar in njegovi gostje ne sede, kakor bi mislil, marveč podpirajoč se na levi komolec napol leže. V tej dvorani nudijo jedi in pijače le v zlatih posodah. Po kosilu, na katerem so bile cele grmade toplih in hladnih jedil, navadno postavljajo na mizo sadje v ogromnih zlatih skledah. Te sklede so tako težke, da jih ne nosijo ljudje, temveč jih vozijo posebni voziči. Z odprtine na stropu visijo po tri pozlačene vrvi ali jermenji z obroči in s temi dvigajo težke zlate sklede na mize. A vse mize so iz črne cedrovine in okrašene s

slonovo kostjo, zlatom in biseri. Najlepše so tri mize, s katerih ne jedo, marveč so v dvorani le za okras; ena je, pravijo, Salomonova, druga Davidova, tretja cesarja Konstantina, ki je nekoč odločil, da je Bizani postal novi Rim.

Na čelu sedi kajpada cesarjevič Mihael, zraven njega mati, cesarica Teodora; ob isti mizi sede še svetovalec Barda, stari ujec Manuel in logotet Teoktist.

Med kosilom igrajo orgle in pojo cesarski pevci, zeleni in modri; a za njimi deklamirajo, pojejo, godejo in uganjajo razne igre in umetnosti nekateri umetniki in izvedenci.

Cesarjeviču Mihaelu je bilo najbolj všeč takrat — in ob tej priliki je dvignil glavo in nehaj jesti — ko so prihoreli v dvorano našarani norci z dvajset čevljev visokim kolom na čelu. Na precepu kola je bil zagozden poprečen klin. Kol stoji navpik na čelu našaranega norca, ne da bi ga kaj držal z rokami. Dva gola fantička skakljata za norcem, a na znamenje z roko se vzpeneta na vrh kola, ujameta se za konce poprečnega klina in se vrtita na njem; a kol se ne upogne na norčevem čelu. Takrat se eden od nagecv spusti, prevrne se v zraku in spretno skoči na pod, drugi pa ostane še zgoraj. Kol se močno povese in zaziblje, toda ne pade, ko da je zaboden v norčev glavo. Cesarjevič Mihael nekaj vikne, a vsi gostje se spoštljivo dvignejo na ležiščih in umolknejo, da bi slišali, kaj bo Veličanstvo blagovolilo povedati.

Barda izpodbudi cesarjeviča: "Kdo je Veličanstvu bolj všeč? Oni, ki drži na čelu kol, ali fantička, ki sta se na njem gugala?"

"Ne vem," zine cesarjevič, a Barda se bučno zasmeje: "Res, tudi jaz ne vem!"

In vsi gostje se nasmejejo — presrečni, da jim je tako duhovito mali petletni cesar.

Barda pa zgrabi za vrč vina in ga nudi cesarjeviču. Dete izpije na dušek, zlati vrč pa vrže našaranemu norcu v dar.

Vsi gostje razen cesarice in logoteta Teoktista izpijejo čaše med godbo orgel in petjem pevcev:

Okronanega, modrega, svetega cesarja naj Bog živi še mnoga, mnoga

leta! "Zdaj bo z dovoljenjem Veličanstva izrekel majhen govor Konstantin iz Soluna, sin rajnega drugarjosa Leva!" Tako naznani učitelj Leon in pogleda svojega miljenca, kakor pač gledajo dobri učitelji svoje najboljše učence:

"Naš Konstantin je prišel iz Soluna in v treh kratkih mesecih zmagal vso gramatiko, Homerja, aritmetiko, geometrijo, astronomijo in ostale helenske znanosti in umetnosti. Ena znanost pri njem nadkrili drugo, tako hitro se uči. Jaz in tovariš Fotij ga zdaj učiva retorike, dialektike in filozofije, pa naj pokaže, kaj zna!"

V dvorani z devetnajstimi mizami se je že dosti toplih in hladnih jedil pospravilo in mnogo vrst vina popilo, zatorej so gostje kar naprej klepetali, ko je prišlo znamenje za tišino.

Mladi Konstantin, lep ko dekle, spregovori z moškim glasom in logotet Teoktist spoštljivo opozori samo cesarico, da je Konstantin njegov zlahtnik. Cesarica se ljubeznivo nasmehe, a se vnovič zresni, ko vidi vedenje svojega sina Mihaela in brata Barde. Cesarjeviča je stric Barda vzel na kolena pa mu gnetel kroglice iz kruha, da bi jih lučal na vse strani po odličnih gostih.

Konstantin začuti, da mu v razburjenju podrhteva desnica, in pomisli na govorniško pravilo: da mora govornik z očmi poiskati med poslušalci onega, ki ga najzvesteje spremlja, pa temu govoriti in razburjenost se jo polegla.

Tovariši so Konstantinu preveč zavidni, da vprav on med vsemi govori; logotet Teoktist je zmerom nedostopen in uraden. Oči ostalih pa tavajo po dvorani brez cilja, ali pa jim pogled išče pogled, da bi si med seboj nekaj skritega razodela.

Le eno blede lice z bolestno svetlimi očmi najde Konstantin in vidi, da so zenice teh oči ši-

roko razprte in da trepalnice du začeli Konstantina radi raztrepečejo z njegovimi mislimi in da se blede ustne gibljejo, ko da ponavljajo za njim besede. Mladi Konstantin izgovori torej svoj govor temu poslušalcu, ki ga je najpazljiveje spremljal. A to je bilo kumče in varovanka logoteta Teoktista, nežna Mirijam.

Pravijo, da je Hagija Sofija v Solunu nekaka predpoda najlepše cerkve sveta: Hagije Sofije v Carigradu.

"Hagija Sofija," je razmišljal Mile, "cerkev svete Modrosti, je pravi kraj za našega Konstantina. Saj si je že kot sedemletni fantiček izbral za družico Sofijo, a Sofija pomeni modrost."

Mile je vedel, da so v Carigradu

du začeli Konstantina radi raztrepečejo z njegovimi mislimi in da se blede ustne gibljejo, ko da ponavljajo za njim besede. Mladi Konstantin izgovori torej svoj govor temu poslušalcu, ki ga je najpazljiveje spremljal. A to je bilo kumče in varovanka logoteta Teoktista, nežna Mirijam.

Ljubitelj modrosti, Konstantin, je v resnici ljubil cerkev svete Modrosti. Čestokrat je vstopil v božjo hišo Hagije Sofije, ne le, da bi tu skrušeno molil, marveč da bi občudoval lepoto, da bi se veselil, da bi pel v duši slavospev, kakor je nekoč o svojem templu Salomon pel visoko pesem.

A lepota cerkve Hagije Sofije v Carigradu je večja od one v

Salomonovem templu v Jeruzalepti, je po pravici zaklical: lemu, Cesar Justinijan, ki jo je Salomon, prekobil sem te! zgradil in videl pred seboj v vsej (Dalje prihodnjič)

V LJUBEČ IN NEPOZABEN SPOMIN

Ob prvi žalostni obletnici, odkar je umrl na Mlakah v Beli Krajini naš srčno ljubljeni mož, dobri, skrbni oče, stari oče in tast

JOHN F. SMUK

Njegovo življenje je ugasnilo 2. januarja 1974.

O, ko bi mogli moč skovati, ki bi prinesla nam nazaj obličja Tvojega milino in blagodejni Tvoj smehljaj.

V spominih svetlih in hvaležnih, v ljubezni lepi, Tebi zvesti, pa ostaneš, ata Ti pri nas zdaj in slednji čas!

TVOJI ZALUJOČI:

žena MARIJA hčerki VIDA RUPNIK, MIMICA KRALJ sirovi MILAN, ANTON, JOŽE, IVAN - ZETA IN SNAHE vnuki in vnukinje ter ostalo sorodstvo.

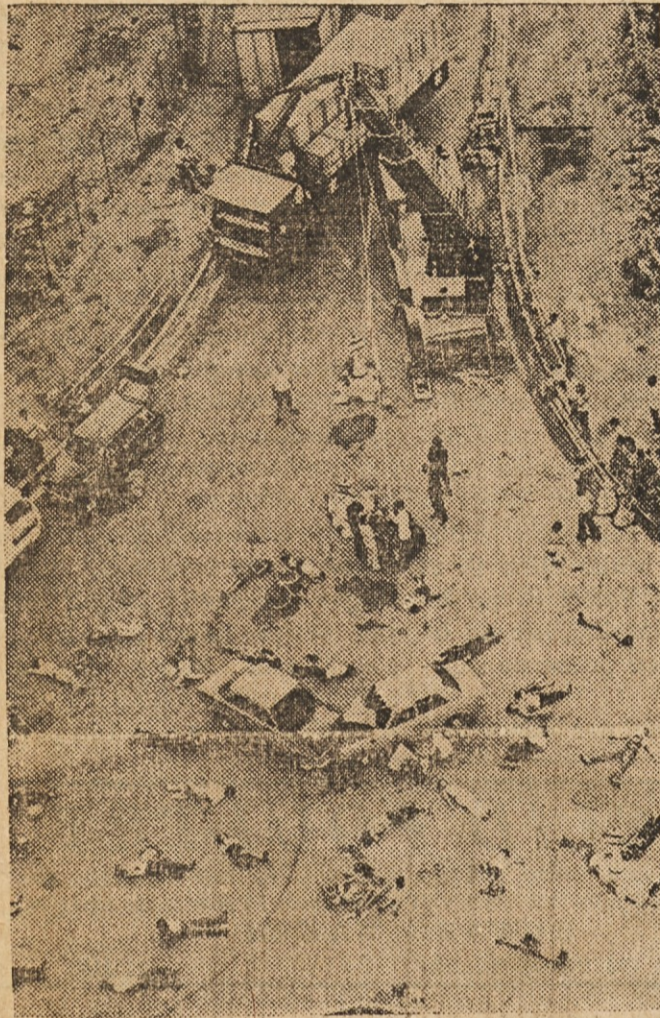
Cleveland, Ohio, 2. januarja 1975.

Naznanilo društvenim tajnikom

Veliko posameznih društev ima v našem listu seznam svojih uradnikov, čas in kraj sej. Te sezname priobčujemo po enkrat na mesec skozi vse leto proti plačilu \$15.

Društvom, ki imajo mesečni oglas v tem seznamu, objavljamo brezplačno tudi vabila za seje, pobiranje asessmenta in druge kratke vesti. Dobijo torej za \$15.00 dosti koristnega.

Vsem društvom priporočamo, da na letnih sejah odobre letni oglas v imeniku društev Ameriške Domovine in si s tem zagotovite tudi priložnost za brezplačno objavo društvenih vesti in novic.

NEOBICAJNA NESREČA? — Trčenje dveh avtomobilov na "Crni točki" Hong Konga je le resno "svarilo" vsem nepredvidnežem, kaj se lahko na tem kraju Hong Konga pripeti.

INDIJANSKA RAZSTAVA

Denverski umetniški muzej je pripravil obsežno razstavo izvirne umetnosti severno-ameriških Indijancev. Razstavljeni so bili predmeti obrti, obleka, vzorci slikanja na kožo, predmeti za prediranje kože za namestitev okrasja in okrasje samo.

Izrezljana lesena maska (na levi zgoraj) je iz Britanske Kolumbije, napravljena nekako okoli leta 1880. Značilni so njen obraz, ureditev las in uhani.

Telovnik (na levi v sredini) je bil v rabi pri Siouax bojevnikih v Dakotah. Okrasni vzorci izstopajo jasno, dopolnjujejo jih mali križci in nitkasti obeski spodaj ter ob rokavih.

Nekaj izrednega je "Velikoglavi plesalec" (na desni spodaj), oblečen v trs, lesene palice in raznovrstno perje. Je pripadnik Maru kulta v bližini Pomo v Kaliforniji in se je pojavljal v času žetve ter pozival Indijance, naj opuste evropske navade ter se vrnejo k svojemu staremu načinu življenja.

Na srednji sliki je indijanska princesa Brackfeet plemena v Montani 'Coming Singing' v skoraj sto let stari obleki. Trikotnik na krilu spredaj predstavlja bivoljo glavo, svet simbol plemena.

Abstraktno živali krasijo odejo iz Tlingitisa na Aljaski (na desni zgoraj), narejeno iz koz. 'Sončni plesalec' plemena volne in drevesne na Arapaho (na levi spo-

skorje. Okrasni naj bi bili zamišljeni in narejeni tako, da dopolnjujejo vzorce tkanja in velikosti odeje.

Odličan primer telesnega barvanja kože (na desni spodaj) je iz Wyominga in Oklahome. Nošo sestavlja usnjeno krilo in okrasni iz kosti in orlovih kril. Svojevtrstno poslikanje kože varuje po veri Indijancev bojevnika pred zlimi duhovi in telesnimi ranami.

Ženini in neveste!

Naša slovenska unijska tiskarna Vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni.

Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

431-0628